

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΔΑΘΑΛΗΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γράννης κι' ο Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Λέγε λοιπόν τί σκέπτεσαι και τί διανοεῖσαι,
Γ. — Μωρὲ κακογεράματε ἀκόμα ὄξου εἶσαι;
Ἀκόμα δὲν σ' ἐκλείσανε στὴ χάψι νὰ ψωφήσης
ἀναπαμῆνες κι' ἤσυχες τσ' ἐρχόντισσες ν' ἀφήσης;
Γιατὶ πειράζεις μασκαρὰ
κάθε κακῶνα και κυρά;
Καθένας εἶν' ἐλεύθερος νὰ ζήσῃ ὅπως θέλῃ.
Ἐσένα τί σὲ μέλλει;

Ἐσὺ μωρὲ ψωφόσκυλο ποῦ σέρνεσαι στὸ ὄρομο,
στὴν κρέμα και στὴν ἀρχοντιά θέλεις νὰ βάλλης νόμο;
Ἐκεῖνοι θέλουνε νὰ ζοῦν στὸν κόσμο μ' ἐτικέτα:
Ἐσὺ τὴ θυγατέρα σου ζέστηνε στὴν κοκέτα!
Μπᾶ, μέγας εἶσαι κύριε, ἰδέα ποῦ σὼμπῆκε,
νὰ διωρθώσης ἐπὶ λαθὴ τὸν κόσμο πῶζεβγῆκε!

Ἄσε τὸν κόσμο, βρὲ Μαρῆ, τὸν ἐξευγενισμένο
στὸ πέλαγος νὰ δέρνεται τῆς μόδας τ' ἀφρισμένο
και σὺ ποῦ θέλεις κι' ἀγαπᾶς τὸν βίον τὸν ἀτάραχο,
παντρέψου στὸ Κατάραχο

κι' ἀντὶ ν' ἀνακατῶνεσαι στῆς μόδας τὰ παιγνίδια,
κάτσε και σπέρνε στὸ σμίγο και κούρευε τὰ γίδια.

Μ. — Βρὲ μίλησέ μου σοβαρὰ κι' ἄσε μου τὰ γελοῖα.
Γ. — Εἶδα τὸν κύριο Τζανῆ ποῦρθ' ἀπὸ τὴν Ἀγγλία;
κι' ἀφοῦ τοῦ εἶπα βρὲ Μαρῆ,
πῶς εἶν' ἀνάποδοι καιροὶ
και μαγκουφιὰ στὸν τόπο,
τοῦ τόφερα μὲ τρόπο
και τεῦπα μὲ τὰ χῶρατα,
μήπως τὸν ἐπεφόρτισαν νὰ φέρῃ τὰ διαφόρατα,
πῶχουμε νὰ λαβένουμε ἀφ' τὴν κληρονομία.
Μ. — Λοιπόν;
Γ. — Λοιπόν . . . ἀπάντησι δὲν μῶδωκε καμμία!

Μ. — Τί λάθος τῶν ἐκτελεστῶν! Τί ἐπιπολαιότης!
Ἀπὸ τὴ Λόντρα ἔφευγε αὐτὸς ὁ πατριώτης
γιὰ νᾶρτη νὰ μᾶς εὔρη
κι' ἀφοῦ τὴ δυστυχία μας ἡ Λόντρα τήνε ζεῦρει,
τί ἦτανε νὰν τῶλεγαν « πᾶρ' τους αὐτὰ Τζανῆ! »
Γ. — Φαντάσου νὰ μᾶς τᾶφερνε πῶς ἦθε μᾶς φανῆ!
Μ. — Μωρὲ κι' ἂν τᾶφερν' ὁ Τζανῆς
τί Πάσχα θᾶκανε κανεὶς!

Γ. — Ὅλα μᾶς ἐρχονται, Μαρῆ, ἀνάποδα και μαῦρα
ὡς κι' ὁ Ῥωμᾶνος δυστυχῶς μᾶς ἄφησε στὴ λαύρα
κι' ἀντὶ νὰ φέρῃ γιατρικὸ γιὰ τὴ φριχτὴ μας πείνα,
μᾶς ἔφερε τὸν πρεσβεῦτὴ μαζί μὲ τὴν πρεσβίνα.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. Σ 441 Φ 30032

Πανίσχυρε πολιτευτή,
τί θέλωμε τόν πρεσβευτή;
Σ' ἔμας πού τήν ἀγίαν σου πρεσβεύομεν ἰδέα,
θαρρεῖς πῶς τέτοια πράγματα μᾶς φαίνονται σπουδαῖα;

Κανέννας πρὸς ἐπίσκεψιν δὲν πῆγε στό σαράγιο.
Μὲ πρέσβεις ν' ἀνακατωθῆ, ποῖος εἶχε τὸ κουράγιο;
Ποῖος πάει τέτοια πρόσωπα νὰ τ' ἀντιμετωπίσῃ;
Κι' ὁ δήμαρχος ἀφ' τὰ Μαλὰ
ἤρθε νὰ πῆ « σ' ἔτη πολλά »

κι' ἔτοιμος ἦτανε, Μαρῆ τὴν πόρτα νὰ χτυπήσῃ;
μὰ βλέπωντας τὴν πρέσβενα στ' ἀπάνου παρταμέντο,
τάχασ' ὁ μαῦρος δήμαρχος; κι' ἔφυγε στό μομέντο.

Μ. — Ὁ γλήγορα μᾶς ἔφυγε ὁ Ἄθως μωρὲ Γιάννη;
οὔτε δὲν ἀπεφάσισε τί δήμαρχο θά' κάνῃ
κι' αὐτὸ εἶν' ἓνα ζήτημα πού πρέπει νὰ τὸ λύσῃ,
ἵνα γνωρίζῃ ἕκαστος πῶς πρέπει νὰ μιλήσῃ.

Γ. — Ἐφέτος δὲν μᾶς ἔκαμε χορὸ γιὰ τ' ὄνομά σου;
ὡς φαίνεται θά' πένθησες γιὰ τὸ πλημμελήμά σου.

Μ. — Μεγάλα ἐλογάριαζα ἐφέτο πῶς θά' κάμω,
ἀπρεμεντί, συμπόσιο, χορὸ, βαφτίσι γάμο,
μ' ἀφοῦ ἡ τύχη, βρὲ Μαρῆ, μοῦ τᾶφερε ἀλλέως,
ἄφητα κάθε μου γιορτή,
κι' εὐρέθηκα στὴ τελετή
κι' ἐζητοκραύγασα κ' ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως.

Κάθε Ῥωμῆος σημερινὸς τσολιάς καὶ πειναλέος,
πολλὰ ὀφείλει μ' ἔννοεῖς, αὐτοῦ τοῦ βασιλέως;
αὐτὸς μᾶς ἐπροστάτευσεν εἰς ὅλα τὰ ζητήματα,
γι' ἀθῶος βγαίνει πάντοτε μὲς τὰ πολλά μας κρίματα.
Κανένανε δὲν ἄφησε μ' ἔμας νὰ περιπαίξῃ
ὡσάν αὐτὸν τὸ βασιλεῖα νάχαμε κι' ἄλλους ἔξῃ!

Γ. — Θάτανε κόσμος ἀπειρος μέσα στὴν ἐκκλησία.

Μ. — Χιλιάδες ὑποπρόξενοι βελαδοφορεμένοι
ὁ ἅγιος Δαμασκηνὸς καὶ πᾶσα ἐξουσία,
ἐκάστην πρώτην τοῦ μηνὸς καλοπληρωμένη.

Εἶδα τὸν Προβελέγγιο τὸ νέο μας νομάρχη,
τὸ λοχαγὸ, τὸ μείσαρχο, εἶδα τὸ Λιμενάρχη,

μὲ τὸν αὐτὸ βηματισμὸ, μὲ τὴν αὐτὴν πρεζέντσα.
Γ. — Καθόλου δὲν ἐλύγνεψε ἀπὸ τὴν ἰ φλουέιτσα.

Μ. — Εἶδα τοῦ παπᾶ Κόκκινου τὸ κόκκινο φελόνι,
εἶδα μὲ τὸ παράσημο τὸν κύριο τελώνη,
εἶδα τὸν Πίπη μόνονε στ' ἀμάξι νὰ τεντώνη,
μὰ δὲν ἐφιγουράριζε μὲ δίχως τὸν Ἀντώνη,
εἶδα καὶ ὄσους εἰς αὐτὰ συνήθως ἀπαντᾶμε
καὶ Μελισσιῶτην τὸν γλυκὺν τὸν παραπέμφαιτά με.

Εἶδα καὶ δευτέρη φερά τὸν κόσμον ἀποροῦντα
πού τοῦ Προυτζᾶ δὲν ἔβλεπε τὸ φέσι μὲ τὴ φούντα.
Εἶδα πολλοὺς πῶφώναζαν τοῦ βασιλέως ζήτη
εἶδα καὶ τὸν Παραμπασιᾶ, εἶδα τὴν Κουτσομήτο,
εἶδα κι' αὐτὸν πῶπούλαε τὸν αὐκο στό γαιδούρι του,
κι' ἓνα μωρὸ πῶφώναζε νὰ πᾶ νὰ κάμῃ μπουρι του.

Εἶδα καὶ κατὰ σύμπτωσιν εἰς ἓνα πεζοδρόμιον
τὸ μπουφο πού γκρεμίζεται μέσα στό ἵπποδρόμιον,
καὶ κάθε πῶβλεπε ἀρχή
μὲ τὸ καπέλο τὸ ψηλὸ,
ἀντίς νὰ στέκῃ προσοχή,
ἐφώναζε λί λί λί λό!

—XXXX—

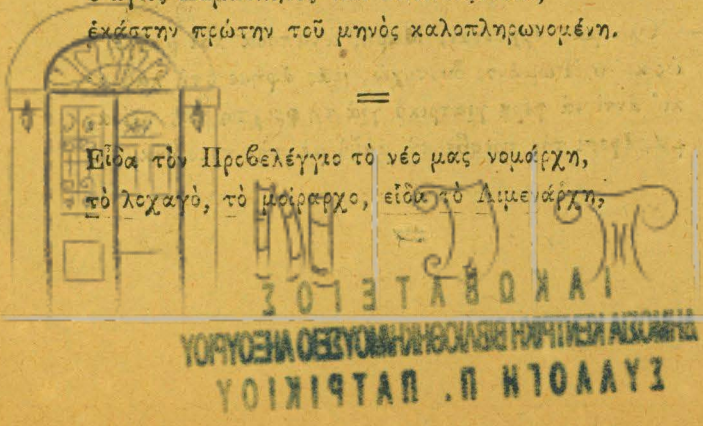
ΣΤΟ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

Καὶ τώρα πούν' εἰ Βούλγαροι κι' εἰ Τούρκοι στά μαχαίρια,
ἐμεῖς θὰν τοὺς κυτταζοῦμε μὲ σταυρωμένα χεῖρα;
Δὲν ξέρεις πῶς θά' μαζευτοῦν ἀμέσως εἰ Βουλγάροι
πρῶτο πού τὸ κανόνι μας ἀρχίσῃ νὰ καργάρῃ;
Ὅλον τὸν κόσμο σίγουρα θά' βαλῆς ἄνω κάτω,
ἂν κάμῃς τὸν Καρνάβαλο σ' αὐτὸ τὸ Κρηνητατο!

Τί χάνεις τίς ἡμέρες σου μ' αὐτὰ τὰ μονοπώλια
κι' ἰδέα δὲν σοῦ ἔρχεται καμμιὰ γιὰ τὰ Βιτώλια!
Ἐγὼ τὰ μονοπώλια τὰ θεωρῶ βλακεῖς;
σ' ἐτούτην τὴν περίστασι καλένουν ἡλικῖες!
Ἄρματώνουν τὰ καράβια ἀρχινᾶνε τίς φωνές,
παραγγέλουν γιὰ τορπίλες σὺν ἐτότες, ἀδειαιές!

Ἔτσι λοιπὸν κατέθεσας τὸ φθερόν σου κράνος
μ' ἓνα φανοπαράσημο πού σφάσειλ' ὁ Σουλτάνος;
Καὶ σ' ὄρες πῶφωνα καὶ σὺ πρὸς ὄψιν ν' ἀτενίζεις;

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**

ἀδιάφορος κι' ἀμέριμος σταφίδες κοσκίζεις ;
 Βόμβες ἀκούς πού πέφτουνε κι' τίποτα δὲν κάνεις ;
 Μπῆ διάσκε πού ἄλλαξες ! 'Βού σ' ὁ Ντελληγιάννης ;

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ

(Ἀλληγορία)

Τρέχουνε τ' ἄλογα, πάνε φωτιά
 κι' ἀπὸ τὸ διάβα τους χαλοῦν οἱ δρόμοι·
 στά φόρα βγαίνουνε καὶ στά πλατεῖα
 μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς θαῦρουν βρώμη !

Ξέρον γυμνάσματα μὲ χίλιες τρέλλες
 περνοῦν ἐμπόδια καὶ καδινέλες.
 Ἄλλὰ τὰ σπύρτα του καθένα βάνει,
 πῶς νὰ περάσῃ καὶ τὸ σ τ ε φ ἄ ν ι !

Φλάκ-Φλούκ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Σᾶς θερμοπαρακαλῶ, μπρουνοφτιασμένη
 νὰ πῆτε καθαρὰ κι' ἀληθινὰ·
 σοβαρα μ' ἐμὲ θὰ ἦσθε κακιωμένη
 πῶς τάχα σ' ἀγαπῶ φεμάτινά :

Ἄν γυρεύετε μ' αὐτὰ σας, δεσποσύνη
 τὰ μισόλογα τ' ἀπογυριστὰ
 νὰ τὸ στρίψετε ἀπὸ μὲ μ' εὐσχημοσύνη,
 ἄς σᾶς λείψουνε τὰ λόγια τὰ πλαστὰ.

Μαυρομάτα μου, δὲν εἶναι κακοφάνια
 νὰ μοῦ πῆτε « χύριε δὲν σ' ἀγαπῶ !
 Ξέρετε ! . . . ἔχω κι' ἐγὼ λίγη περηφάνια
 κι' ἀντίο, μ' ἐτικέτα θὰ σᾶς πῶ.

Καὶ δεξιά κι' ἀριστερὰ θὰ βολτετζάρω
 κι' ἐλπίζω πῶς θὰ βρῶ μιὰ γαλανή,
 καὶ μὲ κείνηνε πόλι θὰ φιγουράρω
 ὅπως μιὰ φορὰ μὲ σέ, μελαγχροινή.

Ἐνσας.

Ὁ πολυφίλητος Γιάσος τοῦ φίλου μου Μαράτου,
 τὴν Τρίτη πού μᾶς ἔρχεται γιορτάζει τ' ὄνομά του
 καὶ προσκαλεῖ τοὺς φίλους του νὰ φᾶνε στὴν ὑγειάτου
 ἓνα σωρὸ γλυκίσματα πού τόφτιασ' ἡ γιαγιά του.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὸν Κύριον Γεράσιμον Σταθάτον ἱατρόν.
 Ἐνταῦθα.

Ἡ εἰς βᾶρος μου μαρτυρικὴ σας κατάθεσις εἰς τὴν
 ὑπόθεσιν τῶν Ἐσταντανέ τοῦ Ζιζανίου, δὲν θὰ
 ἀπετέλει δι' ἐμὲ θέμα ἀσχολίας, πιστεῦσατε, ἂν ἐν
 αὐτῇ κρίσεις τοῦ ὑμετέρου ὑποκειμένου περὶ ἐμοῦ
 καὶ τοῦ χαρακτήρος μου, δὲν προεκάλουν τὴν γενι-
 κὴν ἀπορίαν καὶ δὲν ἐσχολιάζοντο εἰς σημεῖον ἀπαι-
 τοῦν κάποιαν ἐξήγησιν.

Δὲν δύνασθε νὰ ἀρνηθῆτε, ὅτι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγνω-
 ρίσθημεν εἰς τὰ μαθητικὰ θρανία τοῦ σχολείου μέ-
 χρι τοῦ παρελθόντος Μαρτίου 1903, ὅτε συνέβη νὰ
 λάβετε μίαν ἀνώνυμον ἐπιστολὴν, εἰμεθα φίλοι.

Ἐμορφώσατε τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκεί-
 νη ἦτο ἐπιπόνημα τῆς διανοίας μου κατὰ τὴν φράσιν
 σας, καὶ ἔκτοτε ἐκυσφορήσατε τὴν κατ' ἐμοῦ ὀργὴν
 σας ἧτις ἀνωδύνως ἦλθεν εἰς φῶς ἐν τῷ σπηλαίῳ
 τῆς ἀνακρίσεως.

Ἐπειδὴ λοιπόν ἡ ἀνώνυμος ἐκείνη ἐπιστολὴ εἶναι
 ὡς ὑποθέτω ἡ πρώτη καὶ μόνη ἀφορμὴ τῆς δυσμε-
 νείας σας, νομίζω ὅτι μοὶ ἐπιβάλλεται νὰ σᾶς παρα-
 τηρήσω τὰ ἐξῆς.

Ἐλάβετε μίαν ἀνώνυμον ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποί-
 ας ὁ γράφων σᾶς παρεκάλει εὐγενέστατα
 νὰ ἀποσυρθῆτε ἀπὸ κάποιον οἰκογενειακὸν κύκλον
 εἰς τὸν ὅποιον ἐσυχνάζετε, πρὸς ἀποφυγὴν μερικῶν
 παραξηγήσεων αἰτινες ἐν ἀγνοίᾳ σας συνέ-
 βαινον.

Μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἐπιστολῆς, ἠθελήσατε νὰ
 πληροφορηθῆτε ἂν πράγματι ἡ παρουσία σας δὲν
 ἦτο τόσο εὐχάριστος εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ τὴν
 αὐτὴν ἡμέραν ἀντελήφθητε ὅτι ἡ δυστυχῶς ἡ
 εὐτυχῶς, οὕτω συνέβαινε.

Σεῖς τότε, ἀντὶ νὰ ζητήσετε ἄλλας ἐξηγήσεις, ὡς
 σᾶς ἐπεβάλλετο, ἠρκέσθητε μόνον εἰς τὸ νὰ στρέψη-
 τε κατ' ἐμοῦ τὴν ὀργὴν σας, ὡς ἐνεργήσαντος τὴν
 ἀποστολὴν !

Καὶ ἐνῶ ἐμάθατε ὅτι ἐκ τοῦ κύκλου ἐκείνου ἀπρο-
 καλύπτως ἐλέγετο « ἡμεῖς εἰς πάντα
 τοὺς γνωστούς μας παρεπονούμεθα
 διὰ τὴν ἀνεξήγητον πορείαν τοῦ
 κ. Σταθάτου καὶ ἴσως νὰ εὐρέθῃ
 κάποιος ἐκ τῶν γνωσπῶν μας αὐτῶν
 ὅστις τῷ ἔγραψεν » σεῖς νομίζοντες ὅτι
 ἀνεκαλύψατε τὸν δράστην τοῦ μεγάλου ἐγκλήματος,
 παρεβλέψατε ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ἐστράφητε μόνον
 κατ' ἐμοῦ.

Σᾶς εἶπον προσωπικῶς ὅταν μὲ ἠρωτήσατε, ὅτι
 δὲν σᾶς ἔγραφα ἐγὼ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν καὶ ἐξα-
 κολουθῶ νὰ σᾶς τὸ λέγω, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει
 ὅτι τὴν ἔγραψα, σᾶς ἐρωτῶ, εἰς τί σας προβάλει
 Ἄπεραντίας σᾶς ἠνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς πόσον,

ΕΛΕΟΒΑΛΙΔΙΟΥ
 ΓΕΜΟΛΕ ΚΙΝΗΤΗ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

δσον δέν θά ήδύνατο νά τήν φθάση ποτέ ή έπιστήμη του όφθαλμολόγου.

Κατόπιν λοιπόν τής άφορμής αύτής, ένομίσατε λαμπράν τήν περίστασιν νά έκδικηθήτε. Καί προσφέρεσθε αυθόρμητος μάρτυς και καταθέτετε ένόρκως και ΧΩΡΙΣ ΠΑΘΟΣ όσα έντρέπομαι διά λογαριασμόν σας νά αναφέρω.

Έάν μοί έπετρέπετο νά δημοσιεύσω έπίσημον αντίγραφον τής μαρτυρικής κατ' έμού καταθέσεώς σας θά ήρχούμην εις τούτο άνυυ σχολίων, διότι θά ήτο ή μόνη δι' έμέ ίκανοποίησις.

Ότι δέ έπισφραγίζει τήν αξιοπρέπειαν του χαρακτήρος σας είναι τó έξής.

Εύθός ώς έλαβον γνώσιν ότι είχατε τήν ευγένειαν και τήν καλωσύνην νά καταθέσετε, όσα καταθέσατε, τó είπον με μεγάλην μου έννοείτε λύπην εις ένα αξιοτίμιμον φίλον σας.

Ό φίλος σας αύτός σας τó άνέφερε με τās δεούσας παρατηρήσεις· και σεις κύριε Σταθάτε, είχατε τήν πρωτοφανή και όντως αξιοθαύμαστον ιατρικήν ψυχραιμίαν νά τώ είπητε « Αύτό είναι ψευδέστατον! Έγώ δέν διάκειμαι φιλικώς με τόν Μολφέταν και τó θεωρώ ΑΝΑΝΔΡΟΝ νά μαρτυρήσω κατ' αύτου εις τήν άνάκρισιν. Αν θέλω πηγαίνω όταν θά γίνη ή δίκη και τά λέγω δημοσία.

Και όμως... και αλήθη ήσαν και ίσα ίσα τά καταθέσατε ένόρκως εις τήν άνάκρισιν διά νά άποφύγετε τήν έπί άχροατηρίω εξέτασιν!

Τίποτε άλλο!

Υ. Γ. Έάν δύνασθε νά με διαψεύσετε κατά τó παραμικρόν, είμαι πρόθυμος νά δημοσιεύσω οίανδήποτε άπάντησιν σας μετά τής αύτής προθυμίας καθ' ήν πολλάκις έδημοσίευσα τās άγγελίας σας ώς όφθαλμολόγου ίατρού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

Άργοστόλιον 25 Άπριλίου 1903.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Διερχομένη τής πόλεώς μας ή διάσημος κλειδοκυμβαλίστρια δεσποινίς έρασμία Καλλισπέρη, δίδει σήμερα τήν έσπέραν έν τώ Θεάτρω τήν μουσικήν έσπερίδα της. Δέν άμφιβάλλομεν ότι δέν θά μείνη κανείς εκ των φιλομούσων όστις νά αφήση νά του φύγη τοιαύτη σπανία άπόλαυσις.

Τó πρόγραμμα άπαρτίζεται εκ των μελωδικοτέρων έργων διασήμων μουσουργών.

Η τιμή τής εισόδου ώρίσθη διά μέν τά θεωρεία δραχ. 3, διά δέ τήν πλατείαν δραχ. 2.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.

Θέλει νά κάμης ρούχα, modérna, δυνατά, σικάκι, πανταλόνι νά σώρχονται χυτά; Θέλεις νά κάμης ρούχα που νάνε ζηλευτά κι' όλοι νά σε βρωτουνε « που τάκανες αυτά; » Θέλεις νά κάμης ρούχα με κάμφθηνες τιμές; και με είκοσιπέντε, στο ύστερο. δραχμές! Θέλεις γερά και φίνα, που λένε, νά ντυθής; Μόνο στο Ματαράγκα για μέτρο νά σταθής. Μ' εκείνο τó ψαλλίδι τó σίκ, τó νουβωτέ, έλλείψεις δέν θά βρίσκης στα ρούχα σου ποτέ!

ΣΤΟΥ ΜΑΡΚΕΤΟΥ

Έφθασαν όλα τά ύφάσματα και είδη πολυτελείας ως και τής άπολύτου άνάγκης έκτάκτως ώραία και έφθηνά.

Τσίτια πλατιά, τó μπράτσο λεπτά 45 και άνω.
Βατίστες νουβωτέ » » 50 » »
Ζεφίρια τής μιās δραχμής μόνον λεπτά 60.

ΨΑΘΕΣ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ

Η γνωστή επί καλλιτεχνία modίστα γυναικειών πίλων κ. Άδριανή Τυπάλδο έφερει έσχάτως έξ Άθηνών μεγάλην συλλογήν ψαθών ως και τó αναγκαία ύλικά διά γαρνιρίσματα όλα νουβωτέ και πρώτης ποιότητος. Έργασία άπαράμιλλος και εύθηνια άπίστευτος.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΩΚ

Η διεύθυνσις του ένταυθα καταστήματος ήλεκτρικού φωτός φέρει εις γνώσιν του κοινου ότι αναλαμβάνει τήν προμήθειαν κώκ χονδρικήσ και λιανικήσ εκ του έργοστασιου άερίοφωτος Πατρών άνήκοντος εις τήν ιδίαν έλληνικήν ήλεκτρικήν έταιρειαν.

Τιμαί και συμφωνία παρά τώ ένταυθα καταστήματι του ήλεκτρικού φωτός.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΒΕΡΟΝΙΚΗ

Τό υποδηματοποιείον « Η στερεότης και ώραϊότης » των άδελφών Βερονίκη, έπλουτίσθη διά μεγάλης συλλογής νέων δερμάτων τής έποχής ευρωπαϊκών και Άμερικανικών δι' όλα τά γούστα και δι' όλα τά βαλάντια.

Πετσιά Σύρου του έργοστασιου Παπαδάνου. Έργασία τελεία. Στερεότης άπαράμιλλος.

Ένοικιάζεται διά θερινήν διαμονήν οίκια ευρύχωρος και ευάερος με κήπον, δεξαμενήν και λοιπά έξαρτήματα εις τó χωρίον Χελμάτα με πολύ μικρόν ένοίκιον, τηλεφώνον εις τó Τυπογραφείον μας.